

Kansloos

Afgelopen zaterdag mocht ik voor het AD Utrechts Nieuwsblad naar IJFC-DEV Doorn. Het winterse weer maakte veel velden onbespeelbaar, maar de wedstrijd in IJsselstein ging gewoon door. Bij IJFC wilden ze zo graag voetballen, dat een stel vrijwilligers het kunstgras sneeuwvrij had gemaakt. IJFC zou bij een overwinning namelijk de koppositie pakken en tegen het laaggeklasseerde DEV waren drie punten natuurlijk een zekerheidje. De ploeg uit IJsselstein won immers zes van de zeven thuiswedstrijden, terwijl de opponent uit Doorn alle zeven uitwedstrijden verloren had. En dus werd er afgetrapt, overigens zeer tegen de zin van DEV-trainer Michel van Aken, die had gehoopt op een afgelasting. Niet alleen vanwege de statistieken, maar hij miste ook nog eens vijf basisspelers en vreesde kansloos te zijn.

Ik denk dat Rob Alflen ook weinig vertrouwen heeft in de wedstrijd van morgen bij PSV. Zoals alle Utrecht-aanhangers, of ze nu in Eindhoven op de tribune of thuis voor de buis zitten, aan een kansloze missie denken. PSV is dit seizoen ongenaakbaar, vooral in eigen stadion, waar nog geen punt werd verspeeld. En Utrecht is op z'n zachtst gezegd niet bezig aan een geweldige serie. Ondanks een goed trainingskamp in Spanje en prima veldspel tegen Heerenveen en Groningen waren de laatste twee wedstrijden tegen Zwolle en Willem II niet om aan te gluren.

Over de mogelijke oorzaken is genoeg geschreven, daar ga ik geen woorden meer aan vuil maken. 'Zand erover', zouden ze bij de firma Agterberg zeggen. Maar net als voor DEV spreken de statistieken niet in ons voordeel. In Eindhoven leed FC Utrecht de grootste nederlaag ooit. Ik was erbij, op zondagmiddag 3 augustus 1987, toen het elftal van Guus Hiddink de mannen van Han Berger kansloos liet en Jan-Willem van Ede maar liefst negen (!) keer naar het net moest. En het is ook alweer bijna twintig jaar geleden dat we voor het laatst een puntje meenamen uit de Lichtstad. Op 16 maart 1996 bleef het 0-0, dankzij spelers als Elroy Asmus, Raymond Graanoogst, Eric Smit, Errol Refos en de Engelsman Mark Philips. Daarna waren er alleen maar nederlagen, soms schlemielig, maar veel vaker kansloos. Nee ik heb er bijzonder weinig vertrouwen in, dat er morgen gestunt kan worden in Eindhoven.

Zoals op 25 oktober 1980. Het was de wedstrijd waarin Jan Wouters zijn debuut voor FC Utrecht maakte en ik, in die tijd nog zonder Fox Sports, teletekst of Internet, op een transistorradiootje naar Langs de Lijn luisterde. Nadat PSV een 2-0 voorsprong nam, geloofde ik er niet meer in. Maar dankzij goals van Ton de Kruyk, Leo van Veen en Gerard van der Lem gingen we er toch met de winst vandoor. Voor het eerst in de historie én

voor het laatst. Al voelde het 2-2 gelijkspel op 21 mei 1985 natuurlijk ook als een overwinning. Want dankzij fantastisch keeperswerk van Jan-Willem van Ede en een gemiste penalty van Rene van der Gijp (zou die bal eindelijk gevonden zijn?) bereikten we de bekerfinale, die we enkele weken later tegen Helmond Sport zouden winnen.

Het waren de spaarzame hoogtepunten van FC Utrecht op bezoek in Eindhoven. En dus zijn we morgen opnieuw kansloos. Of toch niet? Hoe slecht de vorm ook is en hoe de statistieken ook zijn, je hebt natuurlijk altijd een kans. Vraag het maar aan die jongens van DEV. Ze zouden kansloos zijn in IJsselstein, maar na negentig minuten was het 0-2 en feest in Doorn!